

senyeket szervezhetünk, „ismerd meg városodat” – vasárnap délelőtti séta, múzeumlátogatás az ős barátjaival, úti-élménybeszámoló diaporáma műsorral.

Az iskola belső világának kialakításában döntő, hogy a tanuló szerepét, tanulási minőségét hogyan éli, azaz hogyan és milyen társas kapcsolatokban léphet, s ahogyan meg- és átéli viszonyát szűkebb és tágabb környezetéhez, valamint önmagához. A pedagógiai folyamatok lényegét és értékét formálódó életminősége adja, s ezt segítheti a szabad idő tartalma, ami szervesen beépül az iskola tevékenységrendszerébe.

H. TÓTH ISTVÁN
Kunfehértó

Hogyan használom fel a Kincskereső irodalmi folyóiratot a nyári táborozás során?

1981. júliusában úttörőcsapatunk, a 4470. számú Sziklai Sándor Úttörőcsapat pajtásai Királyréten táboroztak. Új táborhelyre mentünk, új környezettel ismerkedtünk, mindezekből fakad: új feladatok sorakoztak a felnőtt- és a gyermekvezetők előtt is. Az előkészületek alkalmával formálódott, majd egyre több tartalommal telítődött a következő javaslat: hirdessük meg a tábori napokat, nevezetesen:

a sport;
a túra, a felfedezés;
a képzőművészet;
a játék;
a szülők;
a Kincskereső
és a kirándulás napját.

A szerveződő táborvezetőség engem bízott meg a „Kincskereső nap” előkészítésével, a konkrét tervezéssel.

Dolgozatomban erről, valamint a végrehajtásról és a tapasztalatokról kívánok beszélni. Tulajdonképpen arról, hogyan, miképpen használtam fel a Kincskereső című irodalmi lapot a nevelő-oktató munkámban.

Még tartott a tanév, de – éppen a közeli vakációra való tekintettel – mindenki szövögette terveit a nyárra, amikor a csapatfalon egy felhívás jelent meg.

„Pajtások! Táborba készülök!
Királyréten, az úttörőtáborban vár rátok a
KINCSKERESŐ NAP

Tábori körülmények között fogunk értékeket felfedezni a Kincskeresőben, irodalmi folyóiratunkban.

Fontos! Tedd az úticsomagodba a számodra legkedvesebb példányt! A tennivalókról annyit, hogy rajzolunk, verselünk, énekelünk, rejtvényt fejtünk, műsort szerkesztünk... És még azt, amit javasoltok Kincskereső-ügyben!

Törjétek a fejereket ötleteken!!!

Sok sikert kívánunk!

Csapatvezetőség”

Magyarórák bizonyítják, megmozdult az érdekeltek – táborba készülők – és mások fantáziája is. A vissza-visszatérő kérdések közül néhány hadd őriztessék!

„Készíthetek képrejtvényt?“, „Rajzoljunk diafilmeket!“, „Szeretném illusztrálni a legkedvesebb olvasmányom!“, „Versmondó verseny is lesz?“, „Ugye kiállítjuk a 'Kincskereső nap' rajzait?“, „Lehet találás kérdéseket is szerkeszteni?“, „Felolvashatom azt a novellát, amelyik nekem tetszik?“ ...

Írjam a gyerekek ötletdús – legalábbis tettekrekésztségét bizonyító – kérdéseit? Bevallom, nem kis izgalommal készülődtem úttörő táborunkba.

1. Vajon a megmozgatott alkotókedv kitart-e a tábornyitásig?

2. Lesz-e clegendő, bőséges mennyiségű, kutatómunkára is fogható Kincskereső-szám?

3. A túrák, a felfedező séták, a tábori olimpiák fáradságait enyhíteni kívánják-e „Kincskereső feladatok”-kal?

Feszültségem az eddig nem próbált, nem végzett munkának, tevékenységformának tulajdonítható.

Úttörőcsapatunk hagyományrendszeréhez tartozik, hogy úttörőink és kisdobosaink táborban a jó barátok közösségét saját belátásuk szerint szervezhetik. Így történt meg:

a) több évfolyamból állnak össze az őrsök, valamint a rajok is;

b) sátraik környékét érdeklődésüknek megfelelően dekorálhatják ...

Mindezeket azért említem, mert hozzátartoznak az irodalmi nap előkészítéséhez. Hogyan? Előzetes vizsgálódást végeztem, az egyes sátrakban, közösségekben miféle érdeklődési körrel bírók laktak. Feltérképezhettem a hozott anyagot. Előfordult olyan táborozó, aki nem tett a csomagjába egy példányt sem, mondván, majd vásárol Királyréten. Más nem hozott, mert őt a sport érdekli. Megtudtam azt is, elég magas azon tanulóink száma, akik előtt ismeretlen ez az irodalmi folyóirat. De van okunk büszkélkedésre is! 1973-ból és 1974-ből is akadt 1–2 szám, majd 1977-től szinte valamennyi összegyűlt. Örömlünket fokozta a Móra Ferenc halálának 40. évfordulójára kiadott emlékszáma. Végül is kialakult egyfajta kép, amely biztosíték volt stratégiánk alapos kimunkálásához.

Miután megalakultak az őrsök, rajok, létrejött a tábortanács, vagyis megszületett az a fórum, amely a tábor programját hivatott a táborvezetőséggel együttműködve kimunkálni, röpgyűlést tartott a „Kincskereső nap” szerkesztő bizottsága. E testület tagjai irodalmat, zenét kedvelő pártások voltak, akik sikerrel szerepeltek járási-megyei szintű versenyeken.

Tisztáztuk a legfontosabbnak vélt kérdést: hogyan keltsük fel a táborlakók kedvét programajánlatunk iránt? A kiindulópont az elnevezés lett: KINCSKERESŐ. Honnan származik? Kivel, mivel hozható összefüggésbe? Mit tudunk, illetve mit illik tudnunk a „KINCS” írójáról, Móra Ferencről? Az általunk felvetett – általánosnak vélt – gond feloldásában merészen nyúltunk a Móra-számhoz (1974. 1. szám) is. Elkészítettük, pontosabban összeállítottuk a következő tablót: (Lásd a 197. oldalon.) Ügyeskező gyerekek lerajzolták a folyóirat címlapjai közül a szárnyas csikót, a könyves madarat, valamint a csillagos ég alatt álló, jó könyvekből épült sátot, s a belőle kikandikáló gyerekeket.

A tábori krónikára nemcsak az újabb és újabb felhívások, ajánlott feladatok kerültek, hanem a győztesek, a munkálkodók névsora is. Kialakítottuk ezáltal a pontos szerző versenyt.

Megjegyzés: A legtöbb pontot gyűjtők közül 3 fő könyvjutalmat kapott táborzáráskor.

Meghagytuk jelmondatunkat: „Keress! Kutass! Légy a játszótársunk!”. Ezzel a biztatással kezdődött újabb táblánk, amelynek központi témáját a „Kincskereső nap” szerkesztői javaslatára Bartók Béla születésének 100. évfordulója adta. A 8. évfolyam, 3. számát vettük alapul:

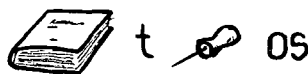
MÓRA
FERENC
1879–1934

„... kolompszó vagyok
a magyar mezők felett...”

Nemcsak író volt, hanem...

A)

B)

Melyik regényére ismeresz?

A megfejtéseket tedd a Kincskereső ládába!

Keress!

Kutass!

Légy a játszótársunk!

- Nagy László Bartók című versét,
- Papp György Bartók-illusztrációját,
- Bartók Béla aláírását,
- valamint a 28–29. oldalon található illusztrációkat.

Elővettük az 1974-ben „Szarvasok csapásán” Tandi Lajos tollából megjelent cikket, amely gazdag képanyaggal díszítette a mi faliújságunkat is. A borító 4. oldalán igazán reprezentatív környezetben elhelyezve felfedeztük a Cantata Profana ihlető, indító alapélményét, a román népballadát.

E gyűjteménnyel arra biztattuk az egyre érdeklődőbb pajtásokat, hasonló összeállításokat készítsenek a rendelkezésre álló anyagból. A teljesség kedvéért jegyzem le: az 1981. márciusi számban közölt keresztrejtvényt (Regős Helga munkája) többen megfejtették, mondván: a zeneszerző e művei is hadd kerüljenek a Bartók-falra! A „Medvetánc” megfejtés rejtvénykészítésre serkentette egyik kedves tanítványom. Ez a fejtörő szervesen illeszkedett a „Kincskereső nap” programjába. Propagandát fejtett ki ügyünk mellett:

könyvszárnyú
madár

Felirat a Kincskeresőből:
„Rejtvényfejtők klubja”

1.	2.	3.		4.
5.			?	
6.		?	7.	?
8.	?	9.		10.
11.	12.		13.	
14.		?	15.	

Vízszintes: 1. A megfejtés 1. fele. 5. Női becenév. 6. Részvénytársaság. 7. Jel, amit elválasztáskor alkalmazunk. A megfejtés helyes leírásakor alkalmaznod kell. Tudod-e, okát? 8. Magas, rövid mgh. 11. Ilyen tábor is van. 14. ... ember. 15. Azonos alakú szó: lehet a cipész száma is.

Függőleges: 1. A megfejtés 2. fele. 2. Nem ott, hanem. 3. Indulatszó. 4. Ételizésítő (NaCl). 9. Fordított állóvíz. 10. Szaglószerv. 12. Tavasszal végzi a keretben. 13. Csecsemő mondja.

Felhívtuk a táborlakók figyelmét, olvassák el, tanulmányozzák át az 1976/10., 1979/8., 1981/5. számokat! Rejtvényt fogunk készíteni segítségükkel.

S mi sem természetesebb, hogy zajlott közben a tábori élet, lelkesen teljesítették a pajtások a meghirdetett „napok” feladatait. Így történt, hogy a visegrádi túra fáradalmait enyhítendő, „munkába” vettem az önként jelentkezőket Tamkó Sirató Károly: Csillagjáró fehér ráró című versével. A 7. évfolyam, 2. száma sokat segített, mert a versen kívül közölte:

- a) a költő fényképét,
- b) életútját dióhéjban,
- c) műveinek jegyzékét.

Miután kölcsönösen feltártuk, ki mit tud a Tengerecki Pál írójáról, magnófelvételtől meghallgattuk a zenésített változatot is, természetesen másokat is. Közben egyre több kíváncsiskodó kapcsolódott hozzánk. A gyerekek jót derültek a mű csattanóján, majd néhányan szerszámokért (ceruza, színező, rajzlap) szaladtak, hogy megörökítsék Tamkó Sirató Károly ráróját. A versbarátokkal megegyeztünk abban, hogy szavalókórust alakítunk. Újra és újra meghallgattuk (mindig más és más, önként jelentkező pajtás előadásában) a művet. Elhatároztuk, addig föl nem állunk a tábor közepéről, amíg nem röpitjük a táltos zabbal táltos paripánkat a Hortobágy hídjára mellé. Vállalkozó kedvű fiúk olvasták fel az egyes strófákat, miközben a kórus halkán, ritmust diktálva mondta:

„Pám,
pám,
paripám...”

Miután kellő hangerővel, szövegtudással, nem utolsó sorban hévvel bírtunk, körbejártuk – verset mondván – a tábortűz, alkalmi találkánk helyét. Hatalmas volt a „pám-pám”-ozással ügetők száma. A játék jól sikerült!

A zászlólevonásnál kértem a pajtásokat, segítsenek egy „Kincskereső kiállítás” létrehozásában. Hogy miből álljon a tárlat, az alábbiakban állapodott meg szerkesztőbizottságunk:

- a táborozás során eddig elkészített rajzok, illusztrációk, „diafilmek”,
- a Móra-, Bartók-tablók,
- a Kincskereső rejtvényfal,
- az irodalmi folyóirat borítóinak nagyított változata
- s azok a Kincskereső példányszámok, amelyeket örömmel forgatunk, ajánlunk mások figyelmébe.

Nemcsak a látogatóba érkező szülők, hanem a táborlakók is meglepődtek a körülményeinket jól felhasználó, izléses, sőt tartalmas kiállításon. Körülményeinkről: vaságyak sodronyaira tűztük fel a rajzokat, tablókat, „diafilmeket”; kövekből, vadvirágokból, egyéb: a túrákon lelt különlegességekből színesítettük gyűjteményünket.

A kiállítás megnyitásakor felcsendült az alkalmi szavalókórus tolmácsolásában Tamkó Sirató Károly Csillagjáró fehér ráró című verse, hogy ragyogjon táncra perdítve napunk. Izgalmunk egyre fokozódott, ugyanis igen közel álltunk már a „Kincs-

kereső nap"-hoz. Főpróbának szántuk a „Hogyan lettem olvasó?” programot, amelyre a csendes pihenő alatt került sor. Erre megfelelő ötletet adott a 2. évfolyam 5. számában Rónaszegi Miklós írása mellett Weöres Sándor A könyv című műve. Így alakult felhívásunk:

PAJTÁSOK!

Beszélgetésre hívunk benneteket!

A könyvszárnyú madár
szárnyába írtuk:
„A könyv ... szórakozás
és gyönyörűség.”

HOGYAN LETTEM
OLVASÓ???

– vallomások
a könyvről

Weöres Sándor: A könyv
Ne agyag-fejtés felszinen,
de bánya-mély legyen
a könyv, melyben fém, kőolaj,
gyémánt és szén pihen...

Lányok! Fiúk!

Beszélgessünk az olvasás gyönyörűségéről! Ajánljatok elolvasásra műveket! Találkozunk a csendes pihenő alatt a kultúrpalotának kikiáltott sátorban!

Kincskeresők! Rajta!

Ebéd után, amikor felhívásunk nyomán együtt voltak a magukat kincskeresőknek nevezők, meghallgattuk – bemelegítésül – Tőke Péter Az aranytömb és a sziklatömb című novelláját. A hangulatos felolvasásban megismert mű érdekes beszélgetést indított el a könyvről, a könyvekről, amelyek hol aranytömbök, hol sziklatömbök. Nos, ez a megfogalmazás felkavarta a kedélyeket. Szabad-e ennyire erős elkülönítést alkalmaznunk? Igaz ez a gondolat könyvekre? Számtalan esetben fordul elő, hogy ugyanaz a mű az egyik olvasónak felejthetetlen élmény, míg a másik botladozik olvasásakor. Más érzékeléssel nyúlunk a kötelező olvasásra adottakhoz, másképpen az ajánlottakhoz, esetleg a bűvárkodás során találtakhoz. A 7. és 8. osztályosok megidézték Gorkijt, aki a maga készítette ócska gyertya imbolygó, füstös lángjánál is olvasott, mert kitárulkozott előtte a világ.

Feltétlenül idekívánczik Rónaszegi Miklós vallomása arról, hogyan lett olvasóvá. Ez az írás – úgy érzem – megerősítette az elmondott tanulói gondolatokat. Megfigyelhető volt a könyvajánláskor, hogy a Kincskereső szerzőkről szóló írásait, tájékoztatóit is kamatoztatták a pajtások.

A csendes pihenő végét jelző úttörődal túsára hívta táborlakóinkat. Mi úgy hagytuk abba mondókánkat az olvasás gyönyörűségéről, hogy a könyvet varázsszerszámnak tekintjük, hiszen: életet kelt, óriási utazásokra visz térben és időben – ahogyan Rónaszegi Miklós írja.

A gyalogtúrát követően zászlólevonásra, illetve programhirdetésre került sor. Napok óta dolgozott szerkesztőségünk a „Kincskereső nap” előkészítésén. Milyen jókat vitatkoztunk egy-egy szemelvényen! Kihagyjuk ezt a verset? Legyen még egy dal Sebőéktől? Mit is kezdhetnénk a kihagyott, kellőképpen ki nem aknázott Kincskereső számokkal? (Legyen ez egy következő akció feladata!)

„Táborlakók! Kisdobosok! Úttörők!

Amikor néhány nappal ennek előtte Királyrétre érkeztünk, a tábortanács úgy döntött,

megrendezzük a „Kincskereső nap”-ot. Nemcsak a szerkesztőkön, hanem táborunk valamennyi lakóján is múlik az irodalmi barangolás sikere.

Napok óta lelkesen fejtitek a rejtvényeket, olvassátok a Kincskereső számokat. Holnap az általános napirend után versek, novellák, csúfolók, rejtvények hangzanak fel. Hangozzanak majd minél messzebbre a szép szavak!

Pajtások! Biztasson valamennyiünket Fucskó Miklós Érted szól című verse! (8. évfolyam, 5. szám)

Következzék a program!

7–9-ig: Általános napirend szerint.

9–10-ig: Táborkeretben: a) Ki mit tud a Kincskeresőről?

b) Tillárom, haj! – könyvismertetés
sok-sok verssel és zenével.

10–11-ig: Rajkeretben: a) jelvénykészítés,

b) rejtvényfejtés.

11–12-ig: Táborkeretben: Ákombákom címmel emlékezzünk Zelk Zoltánra!

12–16-ig: Általános napirend szerint.

A csendes pihenő alatt készüljete a versmondó és a szépkiejtési versenyre, valamint az esti karneválra!

16–17-ig: Szóljatok, szép szavak!

– versmondó és szépkiejtési verseny

17–18-ig: Szabad foglalkozás

18–19-ig: „Játszótársam, mondd, akarsz-e lenni?”

– fejtörő sok-sok mókával

19–20-ig: Általános napirend szerint.

20–21-ig: Irodalmi kirándulás: írókkal, költőkkel, hősökkel az irodalom útjain jelmezben.

21 órákor: Moha bácsi mesél.

Legyen jelszavunk: „KINCS”

Királyrét, 1981. július 06-án. Előre: Táborvezetőség”

Már 9 óra előtt gyülekeztek a pajtások a tábor közepén saját vagy elcserélt Kincskeresőikkel. Volt, aki verseskötetel érkezett. Az elmúlt napok egyikén készített kiállítási anyagot felfrissítettük. Jó hangú gyerekek hangoltak, rendezgették alkalmi zeneszerszámaikat (fasíp, kanalak, dobok...), hogy 9 órákor felcsendülhessen Sebő Ferenc–Weöres Sándor: Galagonya című alkotása. Így történt!

S máris pattogtak a kérdések Kincskereső témában. Ezekkel birkóztunk: Mit tudtok a lap tartalmi oldaláról? Mutassátok be külsejét! stb. Megidéztük Móra Ferenc Kincskereső kisködmönét is. Eldöntöttük, legyen a jelvényünk a könyv és a híres, közismert szó Móra Ferenc tollából:

Közben – a kedv, a hangulat fokozásáért – „a fénynél is sebesebben” jártattuk Tamkó Sirató Károly Csillagjáró fehér ráróját. Ez a vers lett a tábor verse!

Ismerkedjünk meg a Kincskereső totóval! Ezt örsönként oldották meg a pajtások. Így 12 csapat vetélkedett az előzetesen elolvasott művek felhasználásával készített totójátékban:

1. 10 éve jelent meg először az ifjúsági irodalmi lap. Az első címlapon szerepelt
 1. szárnyas csikó
 2. hajó
 - x könyvszárnyú madár
2. Nagy László kakasa
 1. tulipánfejú
 2. csengős
 - x selymes
3. Öcsi mikroszkópja ekkorát nagyít
 1. tízszeresre
 2. háromszázszorosra
 - x százszorosra
4. Így hívják Kiss Anna rókáját
 1. Köpec
 2. Sajó
 - x Ciprán
5. „... légy akár a könnycsepp, tiszta...” A népköltés fordítója
 1. Vikár Béla
 2. Benedek Elek
 - x Kányádi Sándor
6. Ki kezdi így írásait: „Az úgy volt, hogy...”?
 1. Réber László
 2. Janikovszky Éva
 - x Illyés Gyula
7. Kinek a novellájában állt fel Zsíroskenyér?
 1. Tőke Péter
 2. Tamkó Sirató Károly
 - x Zelk Zoltán
8. Miért akarta Bence tanár úr bedobni a törülközőt?
 1. „... az igazgató nap mint nap magához rendeli...”
 2. „... leesett a hó.”
 - x „... a mindennapos perpatvar kikezdte az osztály összetartozását.”
9. „... a dalt már sose adnám!” Ki vallja?
 1. Juhász Ferenc
 2. Szepesi Attila
 - x Kormos István
10. „... piros csikot húz az alkony...” De hova?
 1. a „vacsorára”
 2. a „markomban”
 - x „A Balaton zöld vizére...”
11. Ki állt „a táborváros zsivajában”?
 1. Zora
 2. Ljuda
 - x Mosko
12. Mikor „nem verték le az úttörősapkát a fejedről”?
 1. negyvenhatban
 2. este
 - x negyvenkilencben
13. Ki mondja: „LEGYÜNK EGYÜTT!”?
 1. Kelemen Lajos
 2. Böröndi Lajos
 - x Sallai Ferenc
- +1. Honnan való alma-manó?
 1. galamb-kastélyból
 2. csillag-héjből
 - x szírom-házból

A megfejtés: 2, 1, 2, x, x, 2, 1, x, 1, x, 2, x, 1, x

A szemfülesen szorgalmasok sok segítséget adtak közösségüknek, 10 találat alatt nem is akadt totózó órs. Az eredményhirdetésnél a 13+1-es találatot elért órsóket (kettőt) őszinte tapsviharral köszöntötték táborozó – bocsánat! – kincskereső társaik. Jóízűt derültünk egy-egy melléfogáson a közös ellenőrzés során. Meglepetéssel fedezték fel a helyes válaszokat a Kincskereső előre olvasásra, tanulmányozásra kiírt számaiban.

A totózást könyvismertetés követte. Természetesen sok verssel és zenével lehetett szólni a Tillárom, haj! című kötetről. Az elgondolkodtató antológiáról Seres József írása (6. évfolyam, 2. szám) alapján beszélt a költemények segítségével a táborban alakított irodalmi színpadunk. Az „Országjárás”-t általában ismerték a gyerekek. Az ügyes előadás, amely visszaadta a bravúros költői bohóckodás hangját, fokozta az érdeklődést a gyűjtemény más versei iránt.

Felcsendült a megzenésített Tengerreki Pál is. Az 5. osztályt végzetek ismerősként fogadták a cók-mókkal rakott nyolc éves kisfiút, Szabó Lőrinc legendát váro alakját. Remélem, nem tűnt tolaakodásnak, amikor én is kiálltam verselni. Igen kedvelem Áprily Lajos „Március”-át, ezt mutattam be. Az egyik kislány a költemény meghallgatása után így kiáltott: „De színes!” Valóban az! Elhatároztam, élek a tanterv és a módszertani alapelvek azon felkínált lehetőségével, miszerint a kiegészítő anyagot bátran építhetjük be a műelemző órák, illetve a gyakorló órák példatárába.

Mosonyi Alíz Frásznénijét táborkeretben jelentettük meg. Frásznéni kiabálásait más-más hangszínezettel bíró lányok adták vissza. Teljesítményüket taps köszöntötte.

Joggal merül fel a kérdés: mi zárhatta ezt a programot? Antológia-bővítés. Egy-
más után mondták – megfelelő indoklással a lányok és a fiúk, mely verseket illesz-
tenének a Kormos István szerkesztette versgyűjteménybe. Érdemes lenne a pajtásokat
a komplex foglalkozásokon – pl.: társadalomkutató, Barátunk a ... Művészetek vándorútján
s – antológia összeállítására biztatni, rajzsal, rejtvényekkel megtoldván. A
búvárkodó újszerű feladatokat kedvelő tanulók bizonyára érdeklődnének iránta.

A „Kincskereső nap”-ot rajkeretben folytattuk, mégpedig a jelvénykészítéssel. Ekkor nyílt lehetőség rejtvényfejtésre is. A Bartók-tablónkkal kapcsolatban szerkesztett rejtvényt adtuk:

Zeneszerző és költő: BARTÓK BÉLA és JÓZSEF ATTILA.

– zongoradarab és vers –

Pajtások!

Az alábbi rejtvény megfejtése után kiderül, miért került egymás mellé kulturális életünk e két nagy alakja.

	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
5.							

6.

1
ATN

1. Az esti mesékből ismered.
2. A magyar dicsőség városa.
3. A „felvidék kulcsá”-t védte.
4. A „Gyalog szerettem volna jönni” költője.
5. Papucsáról is ismert városunk.
6. Szívesen járod Te is!

A sikeres rejtvényfejtők örömét növeltük a József Attila vers bemutatásával. A Tillárom, haj! kötet tartalmazza ezt a művet is.

A következő – táborkeretben szervezett – foglalkozásunkon már a jelvényükkel büszkélkedő pajtasok érkeztek vissza. Miután elhangzott Zelk Zoltán Ákombákomp című verse, arról beszéltek a gyerekek, mit tudnak a költőről. Az 5. osztályosok, akik szívükbe zárták a „kiscsikós költő”-t, szomorúan jegyezték meg a költő halála hírért is. A Kisdobos alapítójának alakját akartam egy szerény megemlékezésben felidézni. Sokat segített ebben az elgondolásomban a 4. évfolyam, 2. száma, a Tillárom, haj! antológia, valamint az 1981. májusában megjelent Kincskereső 5. száma. A serény dekorálók már vágták is ki Vinkler László rajzát, illetve Nagy László Vidám üzenetek sorozatának Zelk Zoltánhoz írott tréfás költői évődését. Természetesen a Gyerekversek sem maradtak el a bemutatásra szánt művek tárházából.

A mozgékonyak az Ákombákomp akció meghirdetésekor kórusban kiabálták az Esti lángokat. Tehették, hiszen a Kincskereső májusi száma közölte, s ebből volt bőven táborunkban. Az emlékezést a közismert „Este jó” zárta. Eleinte bátortalanul hangzott Zelk Zoltán és Vitai Ildikó dala, de belemelegedtünk, s szívesen énekeltük újra – hibátlanul.

Örömmel füleltünk vezető társaimmal, amidőn az ebédhez iparkodó pajtasok szíves szóval beszéltek a „Kincskereső nap” eddigi tetteiről.

A csendes pihenőt versmondó és szépkiejtési verseny követte „Szóljatok, szép szavak!” címmel. A Kincskereső bármely kéznél levő számából választhattak a gyerekek egy-egy a tetszésüknek megfelelő művet. Az alkalmi zsűri a kiállítást, a szöveg-hűséget, érzelemgazdagságot, továbbá a kifejező felolvasást értékelte elsősorban. Az az elgondolásom, hogy minél többet búvárkodjanak igényes szemelvények után, a fel-lépő pajtasok teljesítményén és számán is láthatóan valóra vált.

A szabadfoglalkozás kellemesen lazította a táborlakókat. Utána újult erővel gyülekeztek, hogy játszótársaim legyenek. Domonkos István Képzőművészet című tréfás verse hangulatot teremtő előadásban hangzott el (4. évfolyam, 5. szám). Majd a 3. évfolyam, 7. számából – megfelelő válogatással – költők halhatatlan kérdései következtek. Csillik Mihály közismert népi szólás-mondásokból összeállított fejtörője után Weöres Sándor megzenésített verseiből énekeltünk. A „Már közhírré szétdoboltatik...” hangulatát szinte fokozta Tóth László Csúfolódók-ja. (1973:8.)

S ekkor elhangzott a felhívás: „Játsszunk a földrajzi nevekkal!”. Sáráné Lukátsy Sarolta rejtvénye megoldoztatta a gyerekeket. (3. évfolyam, 9. szám)

Mókás búcsúztatásra gondolván elővettem Kun Erzsébet Anti-meséjét a 3. évfolyam, 10. számából. Kértem a táborlakókat, élvezzék a mesét, fejtsék meg titkait. Meg is tették: alaposan! Dőltek a kacagástól, amit a jó ízű mese fakasztott belőlük. Az élénk képzeletűek napok múltán is adták a jobbnál jobb tippeket hasonló történet írásához.

A „Kincskereső nap” fináléjának egy irodalmi kirándulást terveztünk a tábortűz körül írókkal, költőkkel, hősökkel – mindezt természetesen jelmezben! Megjelent Baradlay Kazimir, Cervantes búsképű lovagja, Iluska mostohája, az Ó-R-I-Á-S Szabó Lőrinc jóvóltából. Sorolhatnám tovább, mert lenne a tartalékból! Ötletes jelmezekben vonultak fel tanítványaink kedves hősei, írói, azok, akik Királyréten egy tábortűz erejéig jelmezben kivitelezhetők voltak.

Este 9 órákor a táborvezető „Moha bácsi” szerepét is vállalva mesélt a lefekvéshez készülődőknek. Mesélt a „Kincskereső nap” tréfáiról, a víg kacagásokról, a felejthetetlen fehér ráróról...

Hogy mi tetszett nekem ebből a naphól?

Az, hogy együtt csináltuk kedvvel, lelkesedéssel: gyerekek és felnőttek egyaránt.